

**véletlenül**

**[2014. március]**

egyszer véletlenül elküldesz egy üzenetet egy gyorsabb kattintás egy elvétett betű aztán valaki visszaír öröm vagy és Márait idéz meg hogy a szamoszi bornak különös klasszikus az íze Leccet említi az is félig-meddig Görögország hatyút is látott úszni talán éppen Zeusz indult Lédához a szárnyain kúszó vízcseppekkel párologott a szerelem ezt már egy teaházban mondja ahol a pincér vizet hoz a kávéhoz Sienáról mesél a legszebb olasz város amit eddig látott csillag alakban sorjáznak dombjai és a hegyek akkorák mint lenniük kell később már azzal hív fel hogy fáradt hajósként fekszik Dodona homokjában Nerudától lop istennőnek szólít akinek édes bimbóiból mézízű gyönyörűség fakad neki a haldoklónak onnan már egy lépés és a szelídített állat szeme dicsér térdre hull te pedig korántsem véletlenül gyors mozdulattal megoldod nadrágját és azt mondd hadd lássam

Kategória: vers, próza

Denumire autor: Dimény Árpád

Látó Szépirodalmi Folyóirat